

Halm tält

L. U. F. Frägelista nr 57.

1.

7 tygn bänderdrag i djunder sorken
finnas två halm täckta ladugårdar.
Och en av taket har antäckt med halm
i en och i fyra.

Man börjar med att lägga halmen
nere vid kopsen, så snart som man
onskar sven en 10-12 tum. En täckraft
lägges över halmen och bindes med slät-
träsk om den färla ären sven lättet och
raften, och man drar så att slätträsk-
ändarna, så tra man arkar och binder.
Det skall vara ungefär en meter mellan
varje slätträsk, som bindes så. Sedan
lägges ett nytt var, som börjar där den
andra ären ligger, och så får man

"skrädda" halmen, d. v. s. man får antingen driva den med handen eller ha en "läskoraka" att driva den med. Det är siman skältråden drages åt.

När dessa isar är färdiga görs likadant, men de två silda uppties vid ryggningen tinds ej utan halmen viks på mitten, så den går ned på båda sidor om laket.

För hade de "hängers", ungefär 1½ mtr långa bitar, som lades i kors i övervändan, så de gick ned på båda sidor om laket. I dessa var stå hål med en trådobb. Mellan varje "häng" var en 2-3 mtr. Överför dabben i korset lades en is, som kallades för "skatären". Senom varje "häng" var vidare 3 hål beräddt och färdiga med

slöbbar. Ask på slöbarna låg äran för
att hålla rygghalmen. Nu binder i stället
ett nät över, som håller rygghalmen.

För användes trävidjan på sam-
ma sätt som slätträsk. Träns kan
jag aldrig hört ha använts. Trävidjan
var likartad, när de användes.

Halmen måste var slagträskad
eller träskad på en långhalms träsko,
som ej är enbart halmen. En långhalms-
träskad råghalm användes, måste den
redas lite och göras i ordning, innan
den kan användas. Det kallades "att
göra opp halv". Den repades då på
en repa, som var en 30-35 cm lång
ask var försett med spetsiga taggar,
som de sedan drog halmen igenom,
så de fick där det smämma och det

som var lite oredigt.

Jag använder inga reorhop, utom
en lång tipp på myra av slästräden
med, men slästräderna lagas tipp nere
på marken. Jag använder ingen rån-
skild beklädnad.

En släsming, "ett tärkstöv", an-
vändes, likadant som man nu använder
vid sticlättsmning, men när de tärst
några åsar eller som de kallade det
"flaskor", så brukade de vara på en
rund gångar, som lades på det som
de tärst, och som stötkades från mar-
ken och upp medert långa åsar. Och
när de inte räckte upp längre från
gångaren gick de flytta upp den på
stykke. Stötkerna var väl förta nere
på marken. Dessa kunde, om de inte

räsktills ända upp, för längas.

Utanpå det gamla taket kan
läskas, men det är värre.

Taket bär bäst ej nu för tiden,
men får klippas länga strån bort, men
det har jag aldrig varit med om.

Utan nu ha de endast en räfra och
räfran är med, när det är järdigt läskt

Jag läskt en bit yngre järna
äret, men 3 eller 4 man bör det helt
vara. En tres ut halmens på vad de
kallar "glaskor", en annan läggs sedan
ut för kraften och släcker ner slättråd,
och en tredje kommer efter och stras
it, så bra kan han.

Jag har aldrig varit med om
sån högt, så man berättat här i vind-
skidorna, men man knäcker takraften

ACC. N:R M. 11231:6.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

lite från ändan och slicker ner den
mellan halmen och ~~vindskivatan~~ vind-
skidan, och sedan lägger man den andra
delen av ropen under halmen och
binds fast den.

Halmen lades också på läkten.

6.